

om nõugas nink tuimas minnu, nink mitta
färätsed wiggadusfed tulawa jomissest. Minna
hulle sulle selgest, et sa sest ajast, kui sa nida
wägga joma wakkasid, ei olle ennamb ni mois-
lik mees, kui ennemuiste. Minna palga wäg-
ga, et sa wimari hukkas lähhed, kui sa omma
liga jomist mahha ei jätta. Et keis sinno mu-
ellamine joba raisku minnu, sedda nõed sa
essi. Sunkur nink Rubjos omma iffes sinno
kala päle. Riik kätte rahwas uar wa nink
laitwa sinno, nink riik larsed joosfema sinno
pärwa, nink sõimawa sinno jodikus kaeras. Mõtte
sedda Uiga taggasi. Kui sa weel ei jonu; kui-
da siis eggadus sinno auu wõärt piddas. Kuida
siis sinno majapiddamine kõrda lats. Kuida siis
sinno naise sinno armastus. Kes nõud õse nink
paimal sinno pärcast ikkep nink puhkop. Kule
Juhhan! wõtta jälle woinust henda hulle, kui
jomisse himmo sinnule päle rusep, nink sinno
Kõrist siise kutsup. Saa jälle mehhes, parran-
da henda, nink jätta sedda hirmsa jomisse mah-
ha, mis so hukatusse siise satap. Weel om
sulle

sulle aig õmberkõanda. Minna tahha tehha,
mis mo joud kannap, et sinnust weel aus Mees
peap sama, et so Herrra weel sulle amwitap.
Ea ollid jo muido üts hä Mees, püa nõud
wastse nouwuga, Armas Juhhan, jälle ni häes
fada, kui sa enne selle hirmsa jomist ollid.
Anna mulle kät se päle, et sa truiste sedda
tootust tahhad piddada, nink sedda lija jomisse
mahhajatta, mis sinno henda õnes tullep."

Nida pallel se Kirriko Õppetaja sedda Juh-
hanni arwolikult. Juhhan ikkos kui lats, ni-
da leikasid Õppetaja sannad temmal läbbi süd-
da, nink wastos. Õppetajal: Summal õnnista-
go teid aus Õppetaja, nink tassugo teile tuh-
hat kerd sedda hääd, mis teije minnul teete.
Teije pöstate minno õhhe hirmsa ello seest om-
ma õppetusse läbbi. Minna oli hukkan Mees,
ent ma tahha nõud teije sanno kuulda, nink
sedda jomist mahhajatta. Ennamb ta ei woi-
nu ütelda. Temwa silma ollwa wet täis, nink
temma lats selle kindla nouwoga äerä: ei ma
nõud sa ilmas ei tahha Wino jua.

Kui